

Voda a člověk

Pozdrav

Milí přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách, při kterých budeme slavit svátost **křtu** a **Večere Páně**, vítám Vás všechny slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Žalm 23)

1 Davidův. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.

2 Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod,

3 naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

4 I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.

5 Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.

6 Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny méhožití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.

Modlitba

Nebeský Bože, stojíme před tebou v tento den. Uvědomujeme si, jak jsme malí, a přesto se odvažujeme prosit – snad proto, že ty sám nás k tomu vybízíš. Pozval jsi nás, abychom k tobě vzhlíželi i ve chvílích, kdy nám dochází dech a kdy nás tíží únava či pocit bezmoci. Děkujeme ti za vše, za každou chvíli, kdy jsi byl naší oporou, i za ty momenty, kdy jsme se cítili ztracení, a přesto jsme směli vnímat, že nejsme sami. Děkujeme, že tvá přítomnost nás provázela celým dnem, i když jsme ji třeba hned nepoznali. Prosíme, aby tvé slovo v nás působilo jako lék. Pomoz nám vnímat, že tvé království je blízko, na dosah ruky. Amen

1. Čtení (Sk 8, 29-39)

29 Duch řekl Filipovi: „Běž k tomu vozu a jdi vedle něho!“

30 Filip k němu přiběhl, a když uslyšel, že ten člověk čte proroka Izaiáše, zeptal se: „Rozumíš tomu, co čteš?“

31 On odpověděl: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží!“ A pozval Filipa, aby nastoupil a sedl si vedle něho.

32 To místo Písma, které četl, znělo: „Jako ovce vedená na porážku, jako beránek, němý, když ho stíhají, ani on neotevřel ústa.“

33 Ponížil se, a proto byl soud nad ním zrušen; kdo bude moci vypravovat o jeho potomcích? Vždyť jeho život na této zemi byl ukončen.

34 Dvořan se obrátil k Filipovi: „Vylož mi, prosím, o kom to prorok mluví – sám o sobě, či o někom jiném?“

35 Tu Filip začal u toho slova Písma a zvěstoval mu Ježíše.

36 Jak pokračovali v cestě, přijeli k místu, kde byla voda. Dvořan řekl: „Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“

37 Filip mu řekl: „Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání.“ On mu odpověděl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“

38 Dal zastavit vůz a oba, Filip i dvořan, sestoupili do vody a Filip jej pokřtil.

39 Když vystoupili z vody, Duch Páně se Filipa zmocnil a dvořan ho už neviděl, ale radoval se a jel dál svou cestou.

Slůvko dětem

Píseň: EZ 637 - Už svítá jasný bílý den

Kázání (Sk 8, 29-31) Část I.

29 Duch řekl Filipovi: „Běž k tomu vozu a jdi vedle něho!“

30 Filip k němu přiběhl, a když uslyšel, že ten člověk čte proroka Izaiáše, zeptal se: „Rozumíš tomu, co čteš?“

31 On odpověděl: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží!“ A pozval Filipa, aby nastoupil a sedl si vedle něho.

Milí B+S. milé hosté, drazí přátelé,

Ten dnešní příběh je o setkání, o otázkách a o ochotě nechat se vést. Vidíme evangelistu Filipa, jak dostává vnuknutí od Ducha: „Běž a připoj se k tomu vozu.“ a Filip neváhá. Přistupuje k etiopskému dvořanovi, který čte proroka Izaiáše, a klade mu přímou otázku: „Rozumíš tomu, co čteš?“ A odpověď onoho muže je upřímná, pokorná a hluboce lidská: „Jak bych mohl, když mi to nikdo nevyloží?“

Každý z nás je tak trochu jako ten etiopský dvořan na cestě do Gazy. Máme své **knihy života** – své radosti, ztráty, úvahy o světě, o utrpení, o smyslu bytí. Čteme tyto řádky, ale často jim nerozumíme. Snažíme se poskládat **smysl své existence**, ale text vypadá místy nesrozumitelně. Možná jsme v určité fázi svého života cítili, že potřebujeme na své cestě nějakého **průvodce**. Potřebu někoho, kdo by nám pomohl propojit naše osobní prožitky s Božím příběhem. Potřebu zodpovědět otázky, vysvětlit, nasměrovat, naslouchat.

Evangelista Filip nám přibližuje a osvětluje, co to znamená být společenstvím. Být v církvi neznámá jen mít pravdu v kapse nebo sedět v lavicích. Být církvi znamená „*připojit se k vozu*“. Znamená to vyjít vstříc člověku, který je na cestě, a nabídnout mu **naslouchání**. Filip se neptá, jestli je dvořan dostatečně zbožný nebo jestli splňuje podmínky. Prostě se ho ptá na jeho porozumění. A teprve když dvořan přizná svou nevědomost, když pokorně připustí, že potřebuje pomoc, otevírá se prostor pro zvěstování evangelia.

I dnes můžeme potkávat lidi, kteří podobně jako ten dvořan, hledali, četli, nerozuměli. Hledali odpovědi na otázky, které život přináší. Četli „*text*“ svého života a možná v něm narazili na místa, která nedávala smysl. Křesťanská víra není intelektuální cvičení, je to **živý vztah**. Je to proces, kdy se naše osobní příběhy stávají součástí velkého Božího příběhu o vykoupení.

Dvořan se ptá na důležitou věc: O kom to prorok mluví? Mluví o sobě, nebo o někom jiném? Filip mu začne vykládat evangelium o Ježíši. Ukazuje mu, že středem všeho není naše snaha být dokonalí, ale uvědomení si, že Boží milost nás navštívila v Ježíši Kristu. Dvořan v tu chvíli pochopil, že to, co hledal, není v knihách, ale v osobě.

Být křesťanem znamená být klidně i **poutníkem**, ale takovým, který zná cíl. Ale pozor, neznámá to, že máme okamžitě odpovědi na všechno. Znamená to, že jsme našli někoho, kdo **kráčí s námi**. Znamená to, že když narazíme na temné pasáže svého života, už nejsme sami. Máme kým se poradit, máme kým se nechat vést. Máme bratra, sestru v Kristu, který rozumí našemu hledání, našemu bloudění.

Dnes je ten dvořan, který se ptal „*Jak bych mohl rozumět?*“, o kus dál. Přešel **od tázání k setkání**. A to je i naše pozvání. Nebojte se svých otázek. Nebojte se přiznat, že něčemu nerozumíte. Právě tam, v té pokoře, začíná Bůh psát svůj příběh do našich životů.

Modlitba

Otevíráš nám oči, Pane, abychom nepřehlíželi skutečné bohatství. Bohatství svobody, naděje a radosti, bohatství od Tebe. Děkujeme za příběh o setkání – a chválíme tě – za to, že se setkáváš s námi – i za to, že blízkost tvého království je mezi námi, že nás obcerstvuješ svou milostí. Amen.

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 403 – Moudrost mi, Pane, dávej (víru, lásku, milost)

Křest

Představení křtěného

Milý bratři a sestry, máme velikou radost, že můžeme přijmout křtem do Boží rodiny a do našeho společenství toto velké dítě: **Viktora Kellera**, narozeného r. 1974 v Chebu, nyní žije v Teplicích již 16 let, je to vystudovaný historik a momentálně pracuje jako asistent pedagoga v Jedličkově ústavu v Praze. S evangelickou církví přišel poprvé do kontaktu počátkem 90. let v Herlíkovicích a po desetiletích přerušovaného docházení do různých sborů se rozhodl přijmout křest v našem společenství.

Staršovstvo našeho sboru se ke křtu vyjádřilo pevně a radostně.

Křestní zvěstování (Sk 8, 36-37) Část II.

36 *Jak pokračovali v cestě, přijeli k místu, kde byla voda. Dvořan řekl: „Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“*

37 *Filip mu řekl: „Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání.“ On mu odpověděl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“*

Milý Viktore, drazí přátelé,

pokračujeme v příběhu, který začal u **vozu na cestě**. Ten dvořan, který před chvílí tápal v textu proroka Izaiáše, nyní vidí vodu. A v té vodě vidí možnost. Ptá se: „Zde je voda; co brání, abych byl pokřtěn?“

Je to fascinující moment. Nejsou tam žádné chrámy, žádné složité rituály, žádné vyžadované zkoušky z teologie. Je tam jen **cesta, voda a člověk**. Filip mu odpovídá: „Věříš-li celým svým srdcem, je to možné.“ A dvořan odpovídá: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“

Tato vyznání tvoří samotné srdce křtu. Křest není jen nějaký náboženský obřad, který „se patří“. Je to radikální zlom. Je to okamžik, kdy člověk vystupuje z „vozu“ své dosavadní identity, ze svých pochybností a strachů, a vstupuje do vody – do symbolu smrti všeho starého i symbolu nového života.

Křest dospělého člověka je aktem **svobodné vůle**. Není to něco, co se některým nám stalo jako dětem, aniž bychom o tom věděli. Je to **naše „ano“ na Boží „ano“**. Dvořan se ptá: „Co brání?“ Tato otázka je dnes namířena i na nás. Co nám brání odevzdat svůj život Kristu? Často je to naše pýcha, náš strach z toho, že ztratíme kontrolu, nebo naše přesvědčení, že ještě nejsme „dost dobří“.

Ale podívejte se na toho dvořana. Nepřišel čistý a dokonalý. Přišel jako ten, kdo si přiznal, že nerozumí a že potřebuje vedení. Křest je pro ty, kteří vědí, že sami sobě nestačí. Voda křtu nás omývá od všeho, co nás tížilo – od našich selhání, od našeho pocitu odcizení od Boha. Vynořit se z vody znamená začít znovu, s vědomím, že náš život už nepatří jen nám, ale je **bezpečně ukryt v Bohu**.

Vyznání „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží“ není jen věta. Je to prohlášení víry. Je to uznání, že v tomto světě plném falešných jistot a nejistých hodnot existuje jeden pevný bod. Ježíš, který se stal člověkem, který trpěl a vstal z mrtvých, je ten, kdo nám dává smysl. Přijmout křest znamená přijmout pozvání do rodiny, která nemá hranice.

Dnes, když se ponoříš do této vody, Viktore, stáváš se součástí příběhu, který začal před dvěma tisíci lety na cestě do Gazy a který pokračuje skrze nás až do dnešního dne. Bůh tě skrze křest přijímá za své dítě. Už nejsi cizincem na cestě, nejsi člověkem, který marně listuje knihou života a nerozumí. Jsi někým, kdo je znám, kdo je milován a kdo má své místo v Božím království.

Ať je tvá víra, kterou dnes takto vyznáváš, tvým kompasem v každém dni, který máš před sebou. Ať tě tato voda vždy připomíná, že ses v Kristu stal novým stvořením. Cesta, po které jsi šel, se dnes mění v cestu s Kristem. Není to vždy snadná cesta, ale je to **cesta smysluplná, cesta požehnaná** a cesta, která končí v Boží náručí. Amen.

Prosím Viktora, aby přišel dopředu...

Slova ustanovení křtu (Mt 28,18-20) Slyšme slova ustanovení křtu. Pán Ježíš Kristus praví:

18 „*Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.*

19 *Ídte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého*

20 *a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.*“

Otázky ke křtu

1) Milý Viktore! Přicházíš dnes před Boží tvář, protože jsi v křesťanské víře poznal cestu, která dává tvému životu smysl a otevírá perspektivu Božího království. Chceš proto z vlastní vůle přijmout křest jako znamení své příslušnosti ke Kristu? *Jestliže tomu tak je, odpověz: Ano, chci.*

2) Milý teplický sbore! Byli jste povoláni ke společenství, které má zrcadlit Boží lásku a být oporou na cestě víry. Vaším úkolem je provázet **Viktora Kellera** svými modlitbami a bratrskou láskou. Jste ochotni přijmout ho jako člena tohoto sboru a společně s ním sdílet život církve? *Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano, chceme.*

Křestní vyznání

A tak nyní všichni společně vyznejte víru v Boha Otce, Syna i Ducha svatého, na kterou toto dítě má být pokřtěno. Učiňme to slovy **Apoštolského vyznání víry**, které spojuje křesťany všech dob a církví.

Apoštolské vyznání víry

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.;

Modlitba

Bože, jsi naší písni v časech, kdy je život příliš složitý a my nemůžeme dál. Jsi tím, kdo nám odpouští, když uvízneme ve vlastních selháních a zraněních. Jsi dárce života, který nám dává víc, než dokážeme pochopit. Poznáváme Tě v příbězích Tvých svědků i v životě společenství, a dnes Tě zvlášť poznáváme v tomto svátostném okamžiku křtu. Prosíme, odstraň z našich životů vše, co nás od Tebe vzdaluje. Učiň nás jistými v tom, že nejsi Bůh někde v dáli, ale ten, kdo se o nás s láskou zajímá. Amen.

Křestní akt

*Voda, kterou budeme **Viktora** na znamení křtu vylévat, je znamením Boží cesty. Tak jako Bůh v dějinách vyvedl svůj lid z úzkosti a zajetí, tak dnes i Viktora vyvádí z jeho minulosti a strachů do nové svobody. Vše, co nás tížilo, Ježíš snal svou obětí – a touto vodou potvrzujeme, že také Viktor, nyní patříš do života, který nám daroval svým utrpením i vzkříšením.*

Viktore, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen

Požehnání křtěnému (Iz 43, 1-2)

1 „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi má.

2 Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálí se, plamen tě nepopálí.

Předání osvědčení o křtu

Píseň: EZ 510 / 1-4 – Jezu Kriste Štědrý kněze

Večeře Páně

Vyznání vin

Pokořme se před svatým Bohem a v tichosti srdcí mysleme na svá provinění, na své nesplněné úkoly.

- 1) Před tebou, Bože, vyznáváme svůj hřích.

*Potvrďte, bratři a sestry, své vyznání slovem: **Vyznáváme***

- 2) Před tebe, Bože, předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho vzkříšení.

*Potvrďte, bratři a sestry, své vyznání slovem: **Věříme***

- 3) U tebe, Bože milostiví a shovívaví máme naději na odpuštění a odpouštět se chceme učit.

*Potvrďte, bratři a sestry, své vyznání slovem: **Odpouštíme***

Slovo milosti – Přijměte do svých srdcí slovo milosti:

A. 7 „Blaze těm, jimž jsou odpuštěny nepravosti a jejich hříchy přikryty.

8 Blaze tomu, jemuž Hospodin nepočítá hřích.“ (Řím 4, 7-8)

B. Pozdrav pokoje: Pozdravte se mezi sebou navzájem slovy „**Pokoj tobě**“

Slova ustanovení (1. Korintským 11, 23-26) Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně:

„Já jsem přijal od Pána, co jsem vám také odevzdal: Pán Ježíš v tu noc, kdy byl zrazen, **vzal chléb**, vzdal díky, lámal jej a řekl: „Toto jest mé tělo, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Stejně vzal po večeři i **kalich** a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, zpečetěná mou krví; to čiňte, kdykoli budete pít, na mou památku.“ Kdykoli tedy jíte tento chléb a pijete tento kalich, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.“

Epikléze (modlitba)

Tvé milosrdenství otevírá cestu života, Bože. Tvá záštita nám tvoří pevnou půdu pod nohama, i když nás pohltila vlastní slabost. Tvá záchrana umožňuje doufat i tváří v tvář velikým průšvihům. Děkujeme, Pane, že nám to znovu připomínáš. Amen

Pozvání

A tak vše je připraveno. Nebojte se přistoupit ke stolu Páně, kde je pro vás nachystáno posílení vaší víry. Do společenství kolem stolu Páně je zván každý, bez rozdílu církevní příslušností, jak dospělý, tak dítě. Kdo chcete, přijměte Boží pozvání, ať přicházíte odkudkoli, přijměte Kristovo pozvání do světa lásky a odpuštění, pravdy a milosrdenství.

Přijímání

Písně během vysluhování – EZ 510 – Jezu Kriste Štědrý kněze

- Vezměte a jezte to jest tělo mé, které se za vás vydává.
- Vezměte a pijte to jest kalich mé krve, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.

Propouštění (Řím 6, 22-23)

A. 22 Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky Božími, máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný.

23 Mzdou hříchu je smrt, ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Jděte ve jménu Páně.

Děkováná modlitba

Otče všech, vzdáváme ti dík a chválu za to, že jsi k nám, kteří jsme byli od Tebe daleko, poslal svého Syna a přivedl jsi nás domů. Zachovej nás pevnými v naději, kterou jsi nám dal, abychom my i všechny tvé děti žili ve svobodě. Amen.

Píseň: EZ 399 – Učiň mě, Pane, nástrojem

Ohlášky

Přímlovná modlitba

Lidský život je křehký a přináší mnoho těžkostí a trápení, takže často ani nevíme, jak a za co se máme modlit. A v této naší slabosti přichází Duch Boží a nepopsatelným způsobem naši modlitbu podporuje. S důvěrou v jeho pomoc prosme a společně volejme: **Pane, smiluj se.**

- Smiluj se nad lidským pokolením uvízlým v pýše, frustracích a rezignaci. Smiluj se nad stvořením, které trpí lidským sobectvím i útekem od Tebe. Smiluj se nad lidmi utlačovanými, osamocenými, nad plačícími.
K Tobě společně voláme: Pane, smiluj se.
- Pane, dávej sílu k obrácení – vykročit vstříc tobě – dej sílu utišit vlastní já, když překřikuje ostatní, smiluj se nad těmi, kteří neznají a nečiní pokání, dávej odvahu k pokoře těm, kdo pokoru neznají.
K Tobě společně voláme: Pane, smiluj se.
- Prosíme za lidi uvázané v povoláních, v nichž musí vykonávat příkazy jiných za všechny, kteří se příliš vstřícně podvolují lidským autoritám. Prosíme za ty, kdo hájí lidskou svobodu a důstojnost těch, o jejichž utrpení nikdo nechce slyšet.
K Tobě společně voláme: Pane, smiluj se.
- Smiluj se nad těmi, kteří tě doposud nerozpoznali – nad těmi, kterým zůstáváš skryt za příliš lidským prožíváním, prosíme tě za setkávání i vzájemné potkávání se v církvi i mimo něj.
K Tobě společně voláme: Pane, smiluj se.

Pane, do Tvých rukou svěřujeme naše životy a v tichosti ti předkládáme své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Poslání (1P 1, 4-6)

4 Dědictví nehynoucí, neposkvrněné a nevadnoucí je připraveno pro vás v nebesích

5 a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase. Z toho se radujte!

Požehnání (Nm 6, 24-26)

24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 716 - Z tvé ruky, Pane můj, co dáváš, chci vzít